

"סוד החשמל"

לחבר מין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת חוקת ה' אלפים תשע"א "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

דָּמָא בֶּן נְתִינָה

שֶׁהַפְּסָדִי בְּשָׁבִיל כְּבוֹד אָבָא. כִּי אַתָּא רַב דִּימֵי אָמַר, פְּעַם אַחַת הָיָה לְבוּשׁ [דָּמָא בֶּן נְתִינָה] סִינְקוֹן שֶׁל זְהָב, וְהָיָה יוֹשֵׁב בֵּין גְּדוּלֵי רוּמֵי, וּבָאֲתָה אִמּוֹ וּקְרַעְתּוּ מִמֶּנּוּ, וְטַפְּחָה לוֹ עַל רֵאשׁוֹ, וְיָרְקָה לוֹ בְּפָנָיו, וְלֹא הִכְלִימָה. וְנָפַל קוֹרְדֻקְסִין שְׁלָה, וְהוֹשִׁיט לָהּ שְׁלֹא תִצְטַעַר. נִרְאָה דָּמָא יֵשׁ לוֹ בְּשֵׁמוֹ ג' אוֹתִיּוֹת מִפְּרָה אָדָמָה, לְרַמֵּז שֶׁשָּׂרְשׁוֹ מִבְּחִינַת הַשְּׂמָאל הַנִּרְמָז בְּצַבֵּעַ הָאָדָם, לְכֹן הוּא הָיָה עֲשִׂיר, דְּעֲשִׁירוֹת הֵיא הַשְּׁפָעַת הַשְּׂמָאל, כְּפִי שְׁבָאֲרָנוּ בְּמֵאמַר 'הַתְּכַלֵּת וְכִסָּא הַכְּבוֹד' עַל קֶרֶח שֶׁהָיָה מִשְׂרָשׁ הַשְּׂמָאל וְהָיָה עֲשִׂיר גְּדוּל. וְלֵאחֶר שְׁדָמָא כְּבֹד אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ בְּאִפְּן מִיַּחַד, הוּא זָכָה לְאוֹת ה' הַמְרַמְזֵת עַל אָבָא וְאִמָּא, [הָאוֹת ה' הֵיא בְּסוּד אִמָּא שֵׁישׁ בָּהּ אֶת נִקְדַת אָבָא שְׂאִינוּ נִפְרָד מִמֶּנָּה לְעוֹלָם כִּידוּעַ בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז'ל], וְכִשְׁזָכָה לְכָל אוֹתִיּוֹת אָדָמָה, זָכָה שֶׁתְּנַלְד אֲצִלוֹ פְּרָה אָדָמָה שֶׁהֵיא בְּחִינַת אִמָּא. וְלְכֹן הִגְמ' מוֹסִיפָה לְסַפֵּר עַל הַכְּבוֹד אִם הַמִּיַּחַד שֶׁהָיָה לוֹ, אֵף עַל פִּי שְׁלִכְאוּרָה לֹא הָיָה זֶה נוֹגַע לְכָלל יִשְׂרָאֵל. וְכֹן דָּמָא בֶּן נְתִינָה עִם הַכּוֹלָל בְּגִימְטְרִיא תר"ג, דָּמָא בֶּן נְתִינָה עִם הַכּוֹלָל מְרַמֵּז עַל הַמַּעֲלָה שְׁנוֹסְפָה לוֹ בְּזָכוֹת הַמְצִינָה שְׁעֵשָׂה, וּבְזָכוֹת זֶה זָכָה אֶת עִם יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם אֶת כָּל הַתְּרַ"ג מְצֻוֹת, לְהַשְׁלִים לָהֶם אֶת מְצוֹת פְּרָה אָדָמָה.

וְכֹן רואים בגמ' שְׁדָמָא בֶּן נְתִינָה וְתַר עַל שְׁשִׁים רְבוּא שְׂכָר, וּבְזָכוֹת זֶה זָכָה לְזָכוֹת אֶת שְׁשִׁים רְבוּא נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּמְצֻוֹת, וְגַם לְפִי רַב כְּהֵנָא שֶׁהוּא וְתַר עַל שְׁמוֹנִים רְבוּא שְׂכָר, מִסְפַּר שְׁמוֹנָה מִסְמַל אֶת אִמָּא, וּבְזָכוֹת זֶה זָכָה לְפְרָה אָדָמָה הַמְסַמְלֵת אֶת אִמָּא.

מְצִינּוּ בְּתוֹסְפָתָא (סנהדרין ג, ב) **אֵין שׁוֹרְפִין אֶת הַפְּרָה אֲלֵא בְּבֵית דִּין שֶׁל שְׁבַע יָמִים וְאַחַד.** וּמִבְּאֵר לְדַבְרֵינוּ כִּינּוּ שְׁפָרָה אָדָמָה פּוֹעֲלַת דְרַךְ הַשְּׂמִינִי, צְרִיךְ הַכְּנָה בְּמִסְפַּר שְׁבַע כְּדִי לְהַתְקַשֵּׁר לְשְׂמִינִי. כְּפִי שְׁבָאֲרָנוּ בְּמֵאמַרֵי חֲנֻכָּה, מְדוּעַ אֵין מִילָה בְּלֵא שְׁבַת, וּמְדוּעַ סְפִירַת הַעֵמֶר מְכִינָה לְשְׂמִינִי שֶׁל מִתַּן תּוֹרָה וְעוֹד. וְכֹן הִזְאֵת דָּם הַפְּרָה הִיָּתָה שְׁבַע פְּעֻמִּים, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (במדבר

מוֹבָא בְּשֵׁעַר הַמְצֻוֹת' לְהָאֲרִיז'ל (חוקת עב) דִּין אָפֵר הַפְּרָה וְכו', לְפִי שְׁנַמְשָׁכִים מִן ה' עֲלָאָה שֶׁהֵיא אִמָּא, וְזֶהוּ פְּרָה, פ"ר ה', וְלְפִי שְׁנַמְשָׁכִין מִן בִּינָה דְדִינִים מִתְעַרְוִין מִינָה לְכֹן נִקְרָא אָדָמָה בְּסוּד אָדָם הַדִּין, וְלְכֹן אָדָמָה גִימְטְרִיא חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִינָה שְׁמֵשֵׁם דִּינִין מִתְעַרְוִין. רואים שְׁפָרָה אָדָמָה הֵיא בְּחִינַת אִמָּא שְׁמִמְנָה שְׂרָשׁ הַדִּינִים הַנִּרְמָזִים בְּצַבֵּעַ הָאָדָם. וּמְרַמֵּז בְּמִדְרָשׁ (ילקוט חוקת תשנ"ט) "פְּרָה אָדָמָה", מְפָנִי מַה כָּל הַקְּרִבְנוֹת בָּאִים זְכָרִים וְהֵיא נִקְבָה, אָמַר רַבִּי אֵיִיבוּ מִשָּׁל לְבֹן שְׁפָחָה שְׁטוּנָף פִּלְטִין שֶׁל מֶלֶךְ, אָמַר הַמֶּלֶךְ תְּבֵא אִמּוֹ וְתִקְנַח הַצּוּאָה, כֵּן אָמַר הַקֶּב"ה תְּבֵא פְּרָה וְתִכְפֹּר עַל מַעֲשֵׂה הָעֵגֶל. וְרַש"י בַּחֲמֵשׁ (במדבר כ, ב) מְבִיא אֶת הַמִּדְרָשׁ וּמוֹסִיף, "אָדָמָה" עַל שֵׁם "אִם יֵאָדִימוּ כְּתוֹלְעִי", שֶׁהַחֲטָא קְרוֹי אָדָם. רואים שְׁפָרָה אָדָמָה הֵיא בְּבְחִינַת אִמָּא שְׁמִנְקָה אֶת חֲטָאֵי בְּנֵיהּ שְׁנוֹרְמָזִים בְּצַבֵּעַ הָאָדָם. נִרְאָה לְהוֹסִיף כִּינּוּן שֶׁתְּפַקִּיד הַפְּרָה לְקַנְח אֶת הַחֲטָאִים הָאָדָמִים שְׁנַמְצָאִים בְּעַמְקֵי הַשְּׂמָאל דְקִלְפָה, שְׁנוֹרְמֵז בְּצַבֵּעַ הָאָדָם, לְקַחוּ פְּרָה שְׁמִסְמֵלֵת אֶת אִמָּא שֶׁהֵיא שְׂרָשׁ הַשְּׂמָאל, בְּמִקּוֹם שְׁמִתְחִיל קוֹ הַשְּׂמָאל כְּשֶׁהוּא עֵדִין קְדוּשׁ, וְהַשְּׂרָשׁ יִשְׁפִיעַ עַל הָעֲנַפִּים לְנִקּוֹת אוֹתָם. כִּידוּעַ שְׂאִין הַדִּינִים נִמְתַּקִּים אֲלֵא בְּשֵׁרְשׁוֹ.

מְצִינּוּ בְּגַמ' (קידושין לא.) אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׂמוּאֵל, שְׂאֵלוּ אֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, עַד הֵיכֵן כְּבוֹד אָב וְאִם, אָמַר לָהֶם, צֵאוּ וּרְאוּ מַה עָשָׂה עוֹבֵד כּוֹכְבִים אֶחָד לְאָבִיו בְּאִשְׁקִלוֹן, וְדָמָא בֶּן נְתִינָה שְׂמוֹ, בְּקִשׁוֹ מִמֶּנּוּ חֲכָמִים אָבָנִים לְאִפּוֹד בְּשִׁשִּׁים רְבוּא שְׂכָר, וְרַב כְּהֵנָא מְתַנִּי, בְּשְׁמוֹנִים רְבוּא, וְהָיָה מִפְּתַח מְנַח תַּחַת מְרֵאשׁוֹתָיו שֶׁל אָבִיו, וְלֹא צַעְרוֹ, לְשָׁנָה הָאַחֲרֵת נִתַּן הַקְּדוּשׁ בְּרַחַם הוּא שְׂכָרוֹ שְׁנוֹלְדָה לוֹ פְּרָה אָדָמָה בְּעַדְרוֹ. וְנִכְנְסוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֲצִלוֹ. אָמַר לָהֶם, יוֹדַע אֲנִי בְּכֶם, שְׂאִם מִבְּקֵשׁ אֲנִי מִכֶּם כָּל מְמוֹן שְׁבַע עוֹלָם, אַתֶּם נוֹתְנִים לִי, אֲלֵא אֵין אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם, אֲלֵא אוֹתוֹ מְמוֹן

יט, ד) "ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים". וכן מובא בפרוש הגר"א על הזהר (אחרי עו): שמיצונו במדרש (במדבר יט, ב) ר' חנון בן פזי פתח קרא בפרשת פרה שיש בה משבעה שבעה, שבע פרות, שבע שרפות, שבע הזיות, שבע פבוסין, שבע טמאים, שבע טהורים, שבעה כהנים. ומבאר שפרה אדמה שיכת למספר שמונה, לכן היו בה שבע כפול שבע.

מצינו במדרש (פסיקתא רבתי יד) מה עשה אותו הרשע אומר לגוי אחר חברו בא וראה היאך אני משחק ביהודים הללו כלום הם מבקשים אותה [את הפרה אדמה] ונותנים לי כל הדמים אלא מפני שלא עלה עליה על, הרני נוטל את העל ונותנו עליה, ומשחק אני עליהם ונאטול את ממונם, וכו', כיון שבאו לקח אותה ממנו וכו', אמרו לו טול את פרתך אין אנו צריכין לה שחוק באמן. נראה דרמזו לו שחוק באמן כיון שהוא נסה לשחק על מצות פרה אדמה המקשרת לאמא עלאה.

מצינו במדרש (תנחומא חוקת ח) "ויקחו אליך", רבי יוסי בר חנינא אמר, אמר ליה הקב"ה למשה אני מגלה לך טעם פרה, אבל לאחרים חקה. ומצינו ברש"י (במדבר יט, ב) "ויקחו אליך" לעולם היא נקראת על שמך פרה שעשה משה במדבר. רואים שלמשה רבנו יש קשר מיוחד עם מצות פרה אדמה, ומבאר לדברינו דבארנו ב'מאמרי חנכה', ש'משה היה קשור לשמיני, כמו שכתוב "מן המים משיתיהו", מים החכמה העליונה.

מובא בחיד"א (נחל קדומים) על הכתוב "זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר". ש"צוה", בגימטריא ק"א, ומרמז שצריך "לאמר", את "התורה" ולחזור עליה ק"א פעמים. והרב מבראניב מוסיף על זה ש"זאת", ר"ת זה אל תשכח. היינו שסגלה זו עוזרת שלא לשכח את התורה, כמובא ב'שער מאמרי רז"ל' להאריז"ל (הגיגה) שס"מ הוא שר השכחה והוא בגימטריא ק'. לכן

מי שלומד ק"א פעמים הוא עולה מעל הס"מ ואינו שוכח. ומקשה הספר 'שבילי פנחס' מדוע כל זה נרמז בפרשת פרה אדמה. ומבאר לדברינו כיון שפרה אדמה מרמזת על אמא עלאה, שנמצאת מעל אחיזת החיצונים, כאן המקום לרמז איך יוצאים מהם ועולים לעולם שמעל אחיזתם.

וכן מצינו עוד קשר בין פרה אדמה למצות כבוד אב ואם, ששיניהם נצטוו במרה, כמובא בגמ' (סנהדרין נו): **עשר מצות נצטוו ישראל במרה, שבת וכבוד אב ואם.** ומצינו ברש"י (שמות טו, כה) במרה נתן להם מקצת פרשיות של תורה שיתעסקו בהם שבת ופרה אדמה. ומבאר לדברינו כיון שבמרה התגלה החבור של משה לאמא עלאה, על ידי העץ שהשליך למים להמתיק את המים בכח ים החכמה, כדבארנו במאמר 'משה מים העליונים', לכן זכו שם למצות כבוד אב ואם, ולמצות פרה אדמה.

מצינו במדרש (תנחומא ויצא ו) **אמר רשב"ג כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה, בנימין האבן שלו מן האפוד ישפה, יודע היה במכירת יוסף ושותק, וזהו ישפה יש לו פה ושותק.** נראה דדמא זכה באבן הישפה המרמזת על יש לו פה ושותק, כיון שהוא שתק והקפיד לא להעיר את אביו משנתו. וכן מובא ברבנו בחיי (שמות כח, טו) שלאבן הישפה יש סגלה לעצור את הדם לרפואה. ורואים שאבן זו קשורה עם שרש הדם האדם של השמאל שדמא היה משרש בו כדלעיל.

מובא במהר"ל (ח"א קידושין לא) שמקומו של דמא בן נתינה **אשקלון** הוא מלשון **שקילה** ולקיתה, שהשכל לוקח את מצות כבוד אב ואם ומבין אותו וכו'. נראה לבאר באופן אחר, כיון שהוא היה **בן נתינה**, היינו שידע לתת לאחרים, זכה לאשקלון מלשון **שקילה** ולקיתה, כפי שבארנו במאמר 'חשמל תורה' שהנותן לאחרים זוכה לקבל, כיון שהנתינה לאחרים היא סוד הנתינה לעצמו.

הוספות על מאמר קץ הגאולה שנת תשע"ב

[הוספות אלו לא מופיעים במאמר המורחב של 32 עמודים ששלחנו ביום ב']

וכן שמעתי מהרה"ג ר' יעקב אבוטבול שליט"א שרבי נחמן כותב בספר המידות (אמונה נא) **משיח יבוא בשנת ברכה**. ומסוף שנת **תשע"ב** נשאר **ברכה** שנים עד סוף האלף השישי. ומרומז גם בכתוב שהאריז"ל מביא על קץ הגאולה, **"וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים"** דמספר **"מקץ"** פחות **"שנתיים ימים"** מסוף האלף מגיע לשנת **תשע"ב**.

וכן מצינו בגמרא (מגילה יז:) על תפילת העמידה, שקודם מתפללים על ירושלים, ואחר כך על צמח דוד, ואחר כך על תפילה, ועבודה, והודאה, כי כך יהיה סדר הגאולה, קודם יבנו את ירושלים, ואחר כך יהיה צמח דוד, וביאת המשיח, ואחר כך יזכו לבית המקדש ולתפילה, ולעבודה, והודאה. ונביא את לשון הגמרא שם **וְכִינּוּן שְׁנֵי יְרוּשָׁלַיִם, בְּאֵל דָּוִד, שְׁנֵי אֲמָר, "אַחַר יָשְׁבוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקִשׁוּ אֶת ה' אֱלֹהֵיהֶם, וְאֵת דָּוִד מֶלֶכָם". וְכִינּוּן שְׁפָא דָּוִד, בְּאֵת "תְּפִלָּה", שְׁנֵי אֲמָר, "וְהִבְיָאוּתִים אֶל הַר קְדָשִׁי, וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי". וְכִינּוּן שְׁפָא תְּפִלָּה, בְּאֵת "עֲבוּדָה", שְׁנֵי אֲמָר, "עוֹלָתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחִי". וְכִינּוּן שְׁפָא "עֲבוּדָה", בְּאֵת "הוֹדָאָה", שְׁנֵי אֲמָר, "זִבַּח תּוֹדָה וְכַבְּדֵנִי".**

מובא במלבי"ם (יחזקאל לח ז) שמלחמת גוג ומגוג תהיה מלחמה של אדום בישמעאל. קהלת הישמעאלים שהם פרס כוש ופוט וכו', ואתה תשמור אותם [את עם ישראל בארץ ישראל] מעשות רע, כי בעת יתחילו ישמעאלים להרע בירושלים יקומו האדומים נגדם ויהרגו אותם, ומזה יסתובב שאחר כך יהרגו הם באדומים ויהיה **חרב איש באחיו**.

וכן מובא במלבי"ם (דניאל ב מד) מלחמות גוג ומגוג שיתקבצו כל בני אדום להלחם נגד בני ישמעאל ויכלו זה את זה **כמבואר ביחזקאל ובזכריה, ותחת מלכות בני ישמעאל יהיו אז מדי ופרס**.

וכן מובא במלבי"ם (יואל ד ט) לעתיד יתעוררו אומות אדום לכבוש את הארץ ויעשו הרג רב בבני מצרים שהם מאמונות הישמעאלים, ואז יתעוררו הישמעאלים לקחת נקמת אחיהם מיד האדומים ויהרגו בס הרג רב ואבדון, ויחזרו האדומיים שנית להלחם עם בני ישמעאל ויהרגו בס.

והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שהכתוב (במדבר יא כז) **"וַיֹּאמֶר אֱלֹדָד וּמִיָּדָד מִתְּנַבְּאִים בְּמַחְנֶה"** ר"ת בגימטריא אובאמ"ה. ומובא שם בתרגום יונתן ובתרגום ירושלמי שאלדד התנבא שמה מת ויהושע מכניס. ומידד התנבא על השלו. ושניהם יחד התנבאו על גוג ומגוג. ונביא את לשוננו. אלדד הוה מתנבי ואמר הא משה מתכניש מן עלמא ויהושוע בר נון משמש משריתא קאי מן בתריה ומדבר עמא בית ישראל ומיעל יתהון לארע כנענאי ומחסינ יתה להון. מידד הוה מתנבי ואמר הא סלוי סלקין מן ימא וחפיין כל משריתא דישראל ויהוי לעמא לתוקלא. ברם תריהון כחדא מתנבין ואמרין הא מלכא סליק מן ארעא דמגוג בסוף יומיא, ומכנש מלכין קטרי תגין ואפרכין לובשי שריונין, וכל עממא ישתמעון ליה ומסדרין קרבא בארעא דישראל על בני גלותא, ונפלין פגריהון על טווריא דארעא דישראל. וכן **"אֱלֹדָד וּמִיָּדָד מִתְּנַבְּאִים בְּמַחְנֶה"** בגימטריא **תשע"ג** עם האותיות והכולל. ותשע"ג היא השנה של מלחמת גוג ומגוג.

וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א שאמר בשם ר' אלחנן וסרמן זצ"ל שבשנת ת"ש התחילו חבלי משיח. וכן שמעתי בשם הגרי"ש אלישיב שליט"א שיש מסורת מהגר"א שיבנו את חורבת רבי יהודה החסיד בירושלים קודם לבנין בית המקדש. ודבר התקיים בימינו.

וכן הכתוב (ויקרא יב ב) **"אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיֵּלְדָה"** בגימטריא **תשע"ב**. וכן הכתוב (שמות מ כה) **"וַיַּעַל הַנְּרֹת"** לפני ה'. בגימטריא **תשע"א**, וְעַם הַכּוֹלָל בְּגִימְטְרִיא **תשע"ב**. וכן הכתוב המדבר על הקרבת מנחה, (ויקרא ב ב) **"וְקִמְץ מִשֶּׁם מְלֵא קִמְצוֹ מִסֻּלְתָּה"** בגימטריא **תשע"א**. וכן הכתוב **"מִנְגֵד וּפְחַדָּת לִילָה יוֹמָם"** בגימטריא **תשע"ב**. וכן הכתוב שנאמר על זיווגו של אדם הראשון (בראשית ב יח) **"אָעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ"** בגימטריא **תשע"ב**. וכן הכתוב **"וביום השבת"** בגימטריא **תשע"א** ועם הכולל בגימטריא **תשע"ב**. וכן הכתוב שנאמר על הגאולה (במדבר כד יז) **"אֶרְאֶנּוּ וְלֹא עֲתָה"** בגימטריא עם הכולל **תשע"א**. וכן אבן השתיה בגימטריא **תשע"ג**. וכן **"פְּלָגוֹ יִשְׁמַחוּ עִיר"** בגימטריא **תשע"ג**. וכן הכתוב (תהילים קיט יח) **"גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ"**. בגימטריא **תשע"ג**. וכן דוד המלך רמז את קץ הגאולה בפרק ע"ג בתהילים בפסוק **"עַד אָבוֹא אֶל מִקְדָּשִׁי אֶל אֲבִינָה לְאַחֲרֵיתִם"**. כמובא בתרגום יונתן שם.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד. ניתן לשלם בצ'קים עד 3 חודשים נא להשאיר הודעה בתא קולי
0573109982 או בפקס 0737254480 או במייל fish@neto.net.il
אנו זקוקים לתרומות לצורך הפצת עלון קץ הגאולה המורחב בחוברת מהדורת בת 34 עמודים שתביא עידוד וחיזוק גדול בתפוצות ישראל. לאחר הפצת העלון בקרוב ל 50 אלף עותקים בארץ ישראל קיבלנו הרבה תגובות מעודדות מרבים שהתחזקו והתעודדו, וכן צעירים שהתחזקו בשמירת עינים והברית וכו'. עדין לא התחלנו להפיץ בארה"ב ואיראפא וכו'. ניתן להנציח וכו'. נשמח להעביר את הקובץ בשלימותו למי שמעוניין להדפיס לבד ולהפיץ.

